

B. K.-Né Egyéves Korában

Erre a képre az édesapám írta rá, hogy 'E. egy éves'. Ezzel és egy másik, négyéves képpemmel szépségversenyt nyertem. Állítólag szép kislány voltam. A szüleim 1923-ban esküdtek a Rumbach Sebestyén utcai templomban. Én 1926-ban születtem, az öcsém három évvel később, 1929-ben. Elemi iskolába a Röck Szilárd utcai államiba jártam. Akkoriban természetes volt, hogy elemiben és polgáriban hittanóra volt, ezért én is jártam. A németet utáltam egyből, úgyhogy nehezen tanultam meg. De tanulni kellett, nem volt mese. Polgáriba [lásd: polgári iskola] a Tisza Kálmán téri iskolába jártam. Sütő Irén, aki később színésznő lett, az osztálytársam volt. Mindketten nagyon rosszak voltunk. Volt olyan tanárnő, aki bejött, és azzal kezdte az órát, hogy azt mondta, hogy Sütő ebbe a

sarokba, te abba a sarokba. Télen felöntötték az iskola udvarát, és ott lehetett korcsolyázni. Nem csak ott lehetett, mert abban az időben általában minden udvaron lehetett korizni, amit nagyon szerettem. Ha valamelyik zsidó gyerek nem tudott valamit, az osztályfőnököm és magyartanárom, Boczainé, akinek a férje alezredes volt, azt mondta, hogy 'Menj Palesztinába!'. Abban az időben ő méltóságos asszony volt. A férje a háború alatt fogságba került és meghalt. A Döbrentei téren lakott, egyedül maradt. A háború után néhányszor bejött az üzletünkbe, és akkor adott anyám neki pénzt meg edényt. Az elemiben és a polgáriban is hetente egyszer vagy kétszer kötelező volt a hittanóra. Héberül is tanultam az iskolában, de nem tudok se olvasni, se írni. Minden pénteken délután külön istentisztelet volt a diákoknak a Dohány templomban. Az nem volt kötelező, de mentünk az osztálytársaimmal. A összes gimnáziumból, polgáriból, kereskedelmiből, mindenhonnan ott voltunk. A földszint tele volt a diákokkal. Együtt voltunk, és énekeltük a 'löcho dajdi'-t. Ma már csak ennyit tudok. Nem is tudom tovább [lásd: 'Lechá dodi']. Amikor 1940-ben elvégeztem a negyedik polgárit, a zsidótörvény [lásd: zsidótörvények Magyarországon] miatt már nem mehettem se gimnáziumba, se kereskedelmibe. Így varrni tanultam.